

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Hosszu nyögésnek halál a vége

Pécs, 1897. július hó 27.

(* *) Elérte tetőpontját Bánffy bárónak kapkodása. Nem tartja egyéb már a hatalom polcán, mint a királyi kegy, a melyet hogy bizonyára elveszt, azt maga Bánffy b. tudja legjobban. Most egész meszterkedése csak abban kulminál, hogy húzza az időt, ameddig húzhatja. Mert akár csinálja meg a kompromisszumot, akár nem, neki már lefujtak. Vergődik egy darabig azon a mentőnek vélt fonalon, amit a Tiszaklikk dobott eléje s ez legfeljebb addig tarthat, míg az ellenzék meg nem adja neki a kegyelem-döfést.

Ugyan mit is csinálna Bánffy b., ha az ellenzék tovább is folytatja az obstrukciót s már a közel jövőben a minduntalan való névszerinti szavazásokat is megkezdi? A cukorprémium nem válik törvénynyé s a cukorgyárosok a jövő hónapban már nem tudják a külföldi piacra vinni termékeiket, ami mellesleg mondva, nekünk nem baj, mert ami cukrot a magyar gyárak készítenek, azt mi is el tudnók fogyasztani, de baj ám a kormánynak, amely kötelező ígéretet tett, hogy a prémios javaslatot még augusztus előtt elfogadtatja a képviselőházzal.

Ha az obstrukció tovább tart, nem szavazhatja meg a képviselőház a 123

millió vasuti beruházási kölcsönt, pedig a kormány ennek a kölcsönnek a terhére már is milliókra menő építkezéseket kezdett. De ez még mind hagyján! Ha az ellenzék tovább folytatja az obstrukciót, akkor a kormány nem lesz abban a helyzetben, hogy az országgyűléssel elfogadtassa a 17 kiegyezési törvényjavaslatot. Ebben az esetben pedig öszre nem ülhetnek össze a közös miniszteriumok jövő évi költségvetését megállapító delegációk s előállana még egy csomó kavarodás, amit eddig mindenki lehetetlennek tartott.

Ebben a rettenetes zűrzavarban pedig a legvilágosabb momentum az, hogyha az ellenzék tovább is folytatja az obstrukciót, Bánffy b. a parlamenttel, akár a legszigorubb klotürt is hozza be, nem boldogul.

Mivel pedig a képviselőházban a kedélyek a nyári ülések és a kormány ingerkedései miatt most nagyon izgatottak, talán legegyszerűbb volna a képviselőház üléseinek őszig való elnapolása. Szeptemberben azután esetleg el lehetne fogadtatni a képviselőházzal egy rövid törvényjavaslatot, amely szerint az 1897. évi dec. 31-éig még ugyis érvényben levő kiegyezési törvények hatálya ideiglenesen még egy évre meghosszabbíttatik.

Igen ám, de a képviselőház üléseinek elnapolása teljes lehetetlenség, mert addig, míg a napirendre már kitűzött ügyek le-

tárgyalva nincsenek, a Ház üléseit a házszabályok értelmében elnapolni nem lehet. Ha tehát a kormány minden áron szabadulni akar a reája nézve kétségtelenül kellemetlen parlamenttől, — erre nincs más eszköz, mint az országgyűlés feloszlatása.

Egy, a miniszterelnök környezetéből eredő hír szerint, mely már a lapokat is bejárta s a kormány felhivatalos szócsövei részéről még eddigelé meg nem cáfoltatott, Bánffy b. még utolsóelőtti bécsi utjról magával hozta az országgyűlés feloszlatására vonatkozó legfelsőbb meghatalmazást. Bánffy b. tehát fölsozlathatja a képviselőházat akkor, amikor neki tetszik.

Legkevésbé oszthatjuk azt a fölfogást, hogy a képviselőház fölsozlatásának az volna a célja, hogy Bánffy b. olyan képviselőházat teremthessen, mely minden nehézség nélkül megszavazná a magasabb kvótát. Ez tiszta képtelenség, mert a jelenleginél is kormánypártibb parlamentet sem Bánffy b., sem senki más összehozni nem tudna. Az őszi választásoknál a kormány erőszakossága elérte a tetőpontot, a melyen túlmenni a népnek komoly aggodalmakra okot szolgáltató nagy mértékű fölsozlatása nélkül nem lehet.

Csend volt a mult ősszel a politikai életben s a nemzet kábult volt az ezredévi örömláztól, a kormány tehát győzött,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Falun.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Falun vagyok. Távol a főváros poros, lármás életétől. Távol az emberek önző, számító küzdelmeitől. — Itt nem zavar semmi. Nem hat hozzám a vásári zaj, nem a kocsirobogás.

Itt nyugalom, csend honol. Itt boldogság, béke lakik. Mintha újjá születtem volna, úgy érzem magam. Boldog vagyok itt a falusi magányban. A jelennek élek, a jelen nyujtotta örömeknek.

Egy tiszta, fehér, tornácós házban a lakásom. Az ablakom oda néz az erdős hegyoldalra.

Ha reggel felébredek, nem fog el az az unott fásultság, mint ott a fővárosban.

— Bár már vége lenne a mai napnak is. Ez az, mi ott abban a nagy városban első gondolatom.

Itt nem. Itt madárdal ver föl. Itt beragyog a napsugár az ablakomon, nem fogja el előlem egy parányi részét sem a szomszéd emeletes ház, mint otthon.

Boldogan kelek fel. Örömmel megyek ki a kertbe. Kéjesen szívom a balzsamos levegőt. A lelkem örül, mikor itt a szabad természet ölében látom nyilni a virágot, rajta a ragyogó harmatcseppeket.

Mikor aztán beülök a zöld repkényvel befutott lugasba, akkor odajön hozzám a Boris. Habos kendőt terít az asztalra. Oda teszi elém a friss, puha cipót, meg a meleg, frissen fejt, párolgó tejet.

Közbe aztán beszél, a mi kitelik az ő egyszerűségétől, az ő józan paraszt esztől.

— Hát hogy aludt az ur? Egészségére kívánom az éjszakai nyugodalmat! Ugy-e más élet van itt, mint ott abban a maguk nagy városában. Meg is látszik az uron. Olyan jó színben van, a mióta itt él köztünk. Egészen neki pirosodik. Maradjon is csak még itt. Megbecsüljük, gondját viseljük.

— De kezdjen már hozzá a reggelihez. Kihül a tej. Meg hát későre jár már az idő.

Igy biztat a Boris, ez a piros pozsgás paraszt leány. Őszinte minden szava, mint minden itt a falun.

Én meg hozzákezek a reggelihez. És még eszem, a közeli orgonabokorban egy fülemüle kezd rá reggeli danájára. Ugy csicsereg, úgy sir. Ott felejttem a lelkemet, úgy magával ragad a dala.

Kell-e ennél szebb zene?!

Ide gyertek ti sápadt fővárosi emberek. Itt megtanultok újra hinni, remélni, szeretni. Hisz minden erről beszél. Itt mindenki szereti egymást.

Az én lelkemben is megrezeg egy hur. Egy elpattant, lejátszott hur — a multból. Egy emlék, édes-keserű emlék onnét a nagy városból. Egy hang a multból. Egy szomorú, bánatos hang, mint a fülemüle danája. — És

én úgy örülök ennek. Örülök, hogy a lelkem újra éled. Hogy újra megelevenedik. Ujra remél, újra emlékezik.

Egy barna hajú, halvány arcú leány képe jelenik meg előttem. Olyan kéréleg, olyan szomorúan néz reám. Mintha azt mondaná, gyere vissza, hisz én szeretlek. Minek is mentél el, minek hagytál el.

— Olyan egyedül, árván érzem magam itt ebben a nagy városban, a mióta elhagytál. Gyere vissza. Vigasztalj meg!

Ugy örül a szívem, ha erre gondolok. Ujra remélni kezdek, még tervezetek is a jövőre.

Ide hozom magammal azt a halványarcú, szőghaju leányt, ide ebbe a faluba, ide a természet szentegyházába. Itt esküszöm neki szerelmet, itt csókolom le szerelmét.

Dalolj csak te fülemüle madár. Aztán majd ha eljön velem az a halványarcú leány, akkor danolj igazán azon a te szerelmes hangodon.

Akkor majd ketten hallgatjuk egymáshoz simulva, boldogan, békességben.

Dalolj csak te természet bűvös-bájós hangú dalnoka!

Annyi édes emlék szűrődik fel a lelkemben, a mig danolsz. Édes-bús, fájó, boldog emlékek.

És mig emlékezem, addig újra boldog vagyok. Igaz, hogy ez csak a mult boldogsága. Elmúlt, tán vissza se jó többet. De oly jól esik az emlékezés.

amint neki tetszett. Ma azonban minden megváltozott. Az ellenzéki szellem az egész országban erősebb, mint valaha, s éppen a kvóta-kérdésben az egész ország véleménye a kormány ellen nyilatkozott. Nagyon lényeges momentum az is, hogy az idén példátlanul rossz a termés. Már pedig az általános elégedetlenség idején mindenki ellenzéki.

Ha új választások lennének, akkor a Kossuth-párt, az Ugron-párt, a nemzeti-párt, sőt a néppárt is csak megerősödve térne vissza a parlamentbe, mikor természetesen a magasabb kvótáról ismét nem lehetne szó. De hát nem is ez volna voltaképpen az országgyűlésnek meglepetés-szerű fölösztatásával a kormány célja.

Ausztria és a bécsi udvar sehogy sincsen kibékülve a magyar alkotmányossággal, s alkotmány-válságot tervez. Már pedig a magyar parlament tudta és beleegyezése nélkül ezen változtatni semmit sem lehet. Ha pedig parlament nincs, ha a képviselőházat szétkergetik s újból össze nem hívják, akkor a magyar alkotmányon változtatni csak nem szabad, de igenis, lehet.

Bécsben ugyanis mindig arról álmodoznak, hogyan lehetne a parlamentnek felelős magyar miniszteriumot egyedül a királynak felelős miniszteriummá átváltoztatni. Badeni már kijelentette az osztrákoknak, hogy ő nem a parlamentnek felelős miniszterelnök, hanem csak a „császárnak hű szolgája.” Ezt szeretné Bánffy b. is, mert most a parlament is lehetetlenné teheti s kicsöppentheti a miniszteri székéből, míg a jövőben csak a király csaphatná el.

A parlamenti szünet alatt aztán még egy nevezetes alkotmányjogi reformot szeretnének keresztülvinni, nevezetesen azt, hogy a kormány javaslatai nem a parlament jóváhagyása után, hanem egyedül a király szentesítése által is törvényerőre emelkedjenek. Ez már nem is ut volna az abszolútizmus felé, ez már maga volna a

megtestesült abszolútizmus. Pedig Ausztriában körülbelül így áll ma a helyzet, ott parlament nélkül, csupán császári rendelettel akarnak törvényerőre emelni egy törvényjavaslatot, mely előfutára a többi kiegyezési javaslatoknak.

Mi talán még nem jutottunk el ennyire. Igaz ugyan, hogy egyedül a parlament a bástyája a magyar alkotmánynak, de nincs kizárva az sem, hogy a parlament fölösztatása a Bánffy-kormány elbocsátását jelentené. Ez volna még a leghelyesebb megoldás. A képviselőház többsége, az egész kormánypárt le van kötelezve Bánffy bárónak, ezzel rajta kívül más aligha tudna boldogulni. Nagyon természetes és helyes dolog volna, ha egy új miniszterelnök maga keresne magának többséget elveihez. Ily módon simán lehetne megoldani a kiegyezési kérdéseket, ily módon ki lehetne engedni a fölízgatott ellenzéket s el lehetne ejteni a 16. §-t, melyet csak egy embernek a szeszélye tart még fenn. Ha tehát csakugyan föl fogják oszlatni a képviselőházat, higyük és reméljük a legjobbat, azt tudniillik, hogy ez csak a Bánffy-kormány megérdemelt csúf bukását fogja jelenteni, amelylyel véget ér az a komédiázás, melyet harmadfél esztendeje folytat az országgal.

Hirek.

Pécs, 1897. július 27.

A meleg.

A meleg ma az aktuális,
Másról ki sem beszél;
Nem is kell hozzá semmi frázis,
Mivelhogy már ez tény.
S lépten-nyomon ha konstatálni
Nincsen rá alkalom:
Már ettől is — próbálja bárki —
Melegünk van nagyon!

A »Nádor« sátra alatt reggel
Hűsölő agglégények

— Gondtól terhes, kopasz fejekkel —
A melegről beszélnek;
S a friss királysört csapolóknak
És künn a piacon
A természetes vidám Angóknak
Melegük van nagyon!

A torony alatt izzadsággal
Végzik a város dolgait;
A vármegyén meg szörnyű lázban
Félnek, remegnek valakit
És felsóhajtnak: miként régen,
Ma már bizony nem úgy vagyunk —
Hiába, az uraknak kérem,
Szintén melegük van nagyon!

Hát odafenn az országházban,
Hol folyik az obstrukció,
Ott érzik csak még igazában,
Hogy egy kis hűvös óh mi jó!
A mamelukpárt kétszersültté
Válik már a jobb oldalon
S az ellenzéknek heve tüzzé
Nölvén, — ott van meleg nagyon!

Osztendétől a Balokányig
Minden fürdő telistele;
A tenger s fürdőkád hullámit
Körülveszi a nép kegye.
Lányoktól s ifju asszonykáktól
Hemzseg a Balaton —
A férjeknek meg a számláktól
Melegük van nagyon!

A portát folyton ostromolják,
Hogy békét kötne már
S Thesszáliát bizony nem hagyják,
Bár rá a foga fáj;
A görög meg izzadna váltig
Sarcot, de nincs — vagyunk . . .
Nem csoda hát, ha mindkettőnek
Melegük van nagyon!

Jäger Mari s kompániája
Kötélre vár bizony;
Bojcev kapitány fájva látja,
Hogy nem minden viszony
Hoz boldogságot is magával
S végén — börtön vagyunk . . .
Bojcevnek s Jäger Máriának
Melegük van nagyon!

Szóval ma ez az aktuális,
Másról ki sem beszél;

Bekiáltanak a leányuknak, hogy széket
hozzon.

A leány arcán szemérmes pir fut át, a mikor előkerül valahonnan a konyhából. De azért mosolyog, odanyújtja a kezét is, azt a kis parányi munkás kezét.

Én meg csak nézem ezt a feslő erdei virágot. És a mig nézem, eszembe jut újra az a halavány arcu, szöghaju leány, a ki ott lakik abban a nagy városban. — Ugy elgondolom, hogy milyen boldogság volna, ha e helyett a piros arcu erdészleány helyett az a másik állna itt előttem.

Milyen más lenne akkor itt minden. Nem is mennék el akkor innen soha.

Ugy érzem, mintha az arcomat pir öntené el. Mintha szégyenlenni kellene magam ezért a gondolatért. Hatha belelát a lelkembe ez a leány, ki itt áll előttem. Pedig neki nem szabad tudni arról a másikról.

Hadd maradjon az csak az én titkom, az én emlékem.

Az öreg Bokor bácsi is észrevette, hogy a lelkem elkalandozott. Rám is szólt.

— Ma' meg más felé jár az esze, uram öcsém.

— Megint oda tévedt a gondolatja abba a gonosz városba. Tán valami szép leányon jár a gondolatja?! ugy-e?

Az öreg Örzse néni is beleszólt.

— Ejnye apjuk, minek bántod megint az urfit. Hát mi közöd van neked ahhoz,

Dalolj csak, te kis madár azon a te szerelmes, édesen szóló hangodon. Hadd emlékezzem, hadd merengjek el a multon, a mult emlékein. . .

Miért hagytad abba danádat, te kis szürke madár?! Ugy-e a pároddhoz sietsz, azt köszöntöd igaz szerelemmel? Azért nem danolsz.

De a daloddal elszállt az én emlékem is. — Azok az édes, bus emlékek. Csak a keserű utóíze maradt meg számomra. Ez pedig úgy fáj, úgy éget.

Mert hát nem úgy van ám, mint előbb mondtam neked, te kis szürke dalnoka a természetnek. Csak a te dalod tett oly boldoggá. Pedig nem vagyok az.

Az a halványarcu leány nem jön ám ide. Az ottmarad abban a nagy városban s én majd csak megint egyedül térek vissza.

Ugy-e akkor megint fogsz danolni, te kedves madárkám! Ugy-e megvigasztalsz újra?! Isten veled! Én most elmegyek. Kinézek az erdőre.

Elkerülök arra a füzesnek s ott azon a lankás kacskaringós hegyi uton felmegyek s ott újra kezdem azt, a mit itt félben hagytam.

Ott egészen magam leszek. Csak a tarka színű virágok, a dalos madarak lesznek a kísértőim.

Szedek virágot is. Szép kék buzavirágot, haragos piros pitypalaty virágot, fehér margitvirágot. Csokorba kötöm, szép, nagy csokorba,

s aztán hazaviszem az édes anyámnak. Az majd megőrül neki.

Aztán beleveszem magam a rengetegbe. Hallgatom az erdő titkos bűgását, a madarak zürzavaros hangversenyét. Hallgatom a kakuk madár kakukolását. Még meg is kérdelem tőle, hány évig élek.

Itt szabad minden. Itt nem nevet ki senki, ha újra gyermek leszek, vidám, gondtalan gyermek.

Még pillangót is fogok, himes, tarkaszárnyú pillangót.

Aztán ha belefáradtam a bolyongásba, leheveredek a buja, zöld fűbe, a természet vetette ágyba. Beletemetkezem a rám hajló jázminbokor ágaiba. Teleszivom magam virág illattal.

Ha megéhezem, hát szedek szamócát, vadkörtét. — Jó az nagyon. Gyermekkoromba nagyon szerettem. Aztán nekiterdelek az erdei pataknak s úgy a tenyeremmel meritek hűs, csobogó vizéből.

Nem kérek senkitől semmit. Itt mindent ingyen adnak.

Ez az igazi boldogság. A ki ezt megérti, csak az tudja megbecsülni.

Itt falun, künn az erdőben bolyongni cél nélkül, irány nélkül, olyan jó, olyan szép.

Benézek az erdészlakba is. Az öreg Bokor bácsi barátságosan rázza meg a kezemet. Elő tipeg a fehérhaju felesége is, a jó Örzse néni. Ugy kényeztetnek, úgy becézgetnek.

Nem is kell hozzá semmi frázis,
Mivelhogy már ez tény.
Szerencse, hogy végére ér már,
Mely róla szól, dalom . . .
Mert — nyájas olvasó — bizonynyal
Meleged van nagyon!

Igric.

Naptrend 1897. július 28-án.

Naptár: szerda, jul. 28 — Róm. kath.: Ince. — Prot.: Ince. — Görög-kel: (jul. 16.) Ate-nogén. — Zsidó: Thamusz 28. — Nap két 4 óra 17 perckor; nyugszik 7 óra 21 perckor. — Hold két éjjel 2 óra 37 perckor; nyugszik délután 6 óra 48 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 21 Celsius fok meleg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő és helyenkint csapadék várható.

— **(Az alispán érkezése.)** *Trizler* Károly, alispán, tegnap este hat órakor érkezett Mohácsról Pécsre. Mohácson a vonathoz kikísérte a község előjárósága, a szolgabíró és nagyszámu közönség s Mohácstól Pécsig minden állomáson ünnepélyesen fogadták s a megjelent közönség élén az előjáróság beszédet tartott hozzá, melyre az alispán rövid, de meleg szavakban válaszolt. Pécsen az állomáson megjelent fogadtatására a vármegye egész tisztviselői kara, *Kosztits* Kamill főjegyző vezetése alatt s a lelkes ovációk egész tömegével halmozta el az érkező alispánt. Üdvözlő beszédet *Kosztits* Kamill tartott, melyre az alispán meghiúsítottan válaszolt. Azután a mohácsiak küldöttsége, *Jeszenszky* Lajos, árvaszéki elnök, *Vaniss* Sándor főszolgabíró és a tisztikar többi tagjai kíséretében a »Hajó«-ba hajtatott az alispán, kinek tiszteletére az este fényes bankett volt a »Nemzeti Kaszinó«-ban.

— **(Iparosok öröme.)** Ma vették kézhez a pécsi ipartestületben a honvédelmi miniszter leiratát, melyben a miniszter, vonatkozva az ipartestületnek múlt hó 24-én kelt fölterjesztésére, elrendeli, hogy a pécsi honvéd hadapród iskola építkezésénél fölmerülő mindennemű munkálatok teljesítésénél a helybeli

hogy ő hová gondol. Nem mindenkinek jár ám az esze mindig csak az erdőn, meg az ültetésen . . . Meg aztán mit tudod te, hogy ki után fáj a szive az urnak.

Mosolyogva hallgattam az öregek évelődését. Csak akkor szorult el a lelkem, mikor arra a szép virágszállra esett a tekintetem, a ki ott állt mellettem. Ugy vettem észre, hogy egy egy kicsit elhalaványodik, meg aztán a szemében is úgy csillog valami.

Siettem is más tere terelni a beszédet. Az öreg is segített, mert rászólt a leányra.

— Ejnye te kis virágszállom, hát te még mindig itt állsz? Hozd hamar a kancsót, meg a kosarakat. Megszomjazott ám az öcsém. Te meg anyjuk, nézz egy kis hazavinni való után.

Igy aztán ketten maradtunk az öreggel, míg elő nem került a boros kancsó, meg az őz comb.

Körüültük az asztalt mind a négyen. Aztán úgy elbeszélgettünk mindenről, hogy csak nagy sokára gondoltam arra, hogy jó volna már hazafelé idülni.

Elbucsztam az erdésztől. Az öreg elkísért. Mikor elhagytuk a házat, egy kedves hang zengett a fülemben. Valami erdei dal volt.

Az erdész leánya énekelte talán bucsuzól, talán emlékül. Vagy ki tudja miért?

Csak azt értettem, hogy mig énekel, hát úgy rá nehezedett valami nagy szomorúság a lelkemre.

Nem tudtam, hogy mi bánt. Kiért fáj

ipar minél teljesebb mértékben vétessék igénybe s egyben megnyugtassa az az iránt kérelmező iparosságot, hogy már intézkedett is, hogy a fővállalkozóval oly értelmű szerződés kötésék, mely biztosítja a munkát a helybeli iparnak is.

— **(Uj ügyvédek)** A pécsi ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy *Auber* Tivadar dr. ügyvédet Mohács székhelylyel, *Szászy* Endre dr. ügyvédet Szegzárd székhelylyel, *Hirling* Károly dr. ügyvédet Siklós székhelylyel és *Wessel* Manó dr. ügyvédet Pécs székhelylyel az ügyvédi lajstromba felvette.

— **(A vidéki hírlapírók országos szövetsége)** — mint Szegedről jelentik — Kulinyi Zsigmond elnöke alatt tegnapelőtt rendkívüli közgyűlést tartott, melyen sok tag jelent meg Aradról, Nagyváradról, Győrből, Szombathelyről, Sopronból, Kolozsvárról, és Debrecenből; a pécsi hírlapírókat *Miklós* Gyula képviselte. Az alapszabályt módosították. A szövetség több ügy érdekében küldöttséget meneszt a belügyminiszterhez. A szövetség vagyona eddig 25.000 forint, a tagok száma 150. Este bankett volt.

— **(Hirtelen halál.)** A »Baranya-megyei Hitelintézet« részv. társaságot ma váratlan gyász érte, igazgatójának, *Weisz* Jakabnak hirtelen halálával. *Weisz* — a ki életerős ember volt — ma délelőtt rendes hivatali dolgát végezte az intézet igazgatói szobájában, mikor munka közben egyszerre rosszul lett, eszméletlenül rogyott össze és nem is tért többé magához. Azonnal orvosért szaladtak s *Ludvig* Ferenc dr. kerületi orvos nyomban megérkezett, de csak a beállott halált konstatálhatta, melyet szívszélhűdés okozott. A rendőrség részéről *Selényi* Antal, ügyeletes rendőrbiztos ment ki a helyszínére s magához vevén a meghaltnál talált értéktárgyakat és iratokat, a holttestet az elhunytak a Ferenciek-utcájában 20. szám alatt levő lakására szállította, hol fel fogják ravatalozni s onnan temetik el. Miután az elhunytak Pécsen nincsenek hoz-

a lelkem. Ezért a rózsapiros arcu erdei virágért-e, vagy azért a halaványarcu leányért.

Nem is igen hallgattam az öreg erdész szavát. Pedig az folytonosan beszélt. Én rá hagytam mindent.

Mikor elváltunk, megköszöntem a barátságát, a hozzám való szivességét. De ő szavamba vágott.

— Nincs mit köszönni uramöcsém. Ha jól érezte magát nálunk, hát nézzen ki máskor is. Mindig igaz szivességgel látjuk. Jó éjszakát.

Én még utána néztem egy darabig, a hogy ott ment a fák között. Látszott a járásán, a tartásán, hogy tudja, érzi, hogy itt ő az ur.

Neki van a legszebb birodalma itt a szabad természetben.

És a mig néztem, valami irigység féle szállta meg a lelkemet.

Irigyeltem ezeknek az embereknek az egyszerűségét, a boldogságát. Szerettem volna visszafordulni hozzájuk, s oda mondani nekik, hogy itt maradok, itt élek köztük.

Bár ugy lehetne! De nekem mennem kell. Már a hold halavány fénye is elő-elő csillámlik a fák lombjai között. Este van már.

Mikor az erdő felére értem, hát akkor kezdtek éppen harangozni a faluban.

Megálltam. Levettem kalapom s úgy hallgattam az estharangszót.

Aztán sietve indultam haza.

Mikor haza értem, már vártak rám. — Pírongattak, hogy egész nap elmaradtam.

zátartozói, a hatóság intézkedett a lakás lezárása és a gyámhatóság felügyelete iránt. Az elhunyt — kit hatvanéves korában ért el a hirtelen halál — Pécsen mint tanító kezdte meg működését, majd a tanítói pályát odahagyva a kereskedelemnek élt, volt zálogüzlete is s szorgalma és szigorú gazdálkodása folytán csakhamar a pénzemberek sorába küzdötte fel magát s mint ilyen lett a Hitelintézet igazgatója, melynek szolgálatában érte el ma a hirtelen halál. Most az intézeti házon gyászlobogó hirdeti a veszteséget, mely halálával érte a pénzügyintézetet.

— **(Pályázatok.)** A szigetvári járás-bíróságnál egy jegyzői és egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt adandók be a kaposvári törvényszék elnökéhez.

— **(Harc a pécsi püspökségért.)** A N. W. T.-nak írják Pécsről a következőket: Püspöki székünk még mindig árva és bár néhányszor hirdették már betöltését, *Dulánszky* utódját még a mai napig sem nevezték ki, sőt a jelöltre nézve sincs még megállapodás. Ujabban erős áramlat érvényesül *Majláth* Gusztáv, a fiatal erdélyi püspök érdekében, a kinek anyja Baranya vármegyében és Pécsen is jószágokkal bírván, fiát szivesebben látná a pécsi püspöki széken, mint egyebütt. Mint az itteni papság körében hírlik, *Majláth* grófné több befolyásos arisztokratán kívül *Vaszary* hercegprimást is megnyerte tervének. *Vlassics* miniszter azonban inkább *Fraknoi* jelöltségét tartja fenn és ily értelemben referált a királynak is legutóbbi bécsi kihallgatása alkalmával. Az új püspököt a királynak Baranya vármegyében, szeptember közepén teendő látogatása előtt, okvetlenül ki fogják nevezni.

— **(Agyonúzta a föld.)** Kővágó-Szölösön szerencsétlen halállal mult ki *Kurzil* István kőbányamunkás. A *Piacsek*-féle kőbányában dolgozott s egyszerre rázuhant a föld, mely egészen eltemette. Az egyméternyi földtömeg és kőhalmaz alól mikor kiásták,

Én meg elmondtam, hogy hol — merre jártam. Elmondtam, hogy az erdészéknél is voltam.

Ezt már nem hagyták szó nélkül. Az öreg cseléd, a Juli néni mosolyogva szólt oda az édes anyámnak.

— Édes asszonyom, hát most már értem, hogy miért jár az urfi annyit az erdőre. Az a szép virágszáll csalogatja. Ugy-e édes lelkem, ugy van?

Hát persze, hogy ráhagytam az öregre. Csak mikor magam maradtam újra, akkor éreztem, hogy mennyire nem volt igaza az öreg cselédnek.

Nem az a virágszáll csalogat engem oda az erdőbe, hanem egy másik.

Egy halaványarcu, szöghaju leánynak az emléke kerget oda az erdőbe, hol magam lehetek és úgy elgondolhatom, hogy milyen édes boldogság volna is az, ha az a leány onnan a nagy városból idejönne velem ebbe a kis faluba.

Itt majd megtanulna szeretni igazán, itt majd megtanulná megbecsülni a szerető sziveket. Hisz itt minden erre tanít . . .

De már magasan jár a göncöl szekere. Későre jár az idő. Nyugalomra hív minden . . .

Csend van a faluban, nyugodalmas, békesség csend.

Csak a tücskök ciripelése hallatszik, meg nagy néha egy-egy házórzó eb vakkantja el magát valami gyanus neszre . . .

Göndör Sándor.

még volt benne élet, de még ott a helyszínén kiszívott. A szerencsétlen halállal kimult munkás fiatal özvegyet és három kis leánykát hagyott hátra, kik most munkakereső nélkül a legnagyobb nyomornak néznek elébe.

— **(A Ferencrendiek köréből.)** A Ferencrendi szerzet siklói rendházából *Rasztics* Ráfael Pécsre helyeztetett át hitoktatói minőségben, *Mauger* Vilmos pedig Nagy-Atádra segédlelkészként. *Fridrich* Kálmán Máriagyúdról Siklóra ment segédlelkészi minőségben.

— **(Sztrájkoló téglamunkások Pécsen.)** Az óbudai téglamunkás sztrájk alkalmából mintegy ötven téglamunkás lejött Pécsre. Vezetőik előbb levélben keresték meg a helybeli téglagyárosokat s a megegyezés után le is jöttek a munkások, hogy dologba álljanak, mert itt volt munka számukra elég. Alig dolgozták azonban át a múlt hetet, rögtön kiálltak a munkából s ma — az ő bujtogatásuk folytán — az a veszély fenyeget, hogy a helybeli téglamunkások is elkezdnek sztrájkolni. Ajánljuk az izgatókat a rendőrség figyelmébe; az ő feladata most már, hogy az elégedetlenkedő idegeneket — ha már nem akarnak a kikötött munkabéért dolgozni — szépen eltávolítsa a városból, hogy ne hintessék el a helybeli téglamunkások között is a sztrájk maszláját.

— **(A gazda kára.)** *Szösz* János, mohácsi lakost nagy kár érte a napokban. Két lováról, tehenéről és hat sertéséről állítatott ki járlatokat s azokat a pénztárcájába tette, az abban levő ötven forint készpénz mellé. Mikor hazaért, a pénztárcát nem találta seholy; az szőrinszálán eltűnt a zsebéből. Hogy ellopták-e, vagy elvesztette, azt maga sem tudja a káros, aki az esetet bejelentette a szolgabíróságnak, hol megtették az intézkedéseket, hogy az eltűnt pénztárca valahogy megkerüljön, de a — tartalmával együtt.

— **(Járványhírek.)** Mig a ragadós száj és körömfájás most már végleg megszűnt megyénkben, sőt a szomszédos Tolna és Somogyvármegyékben sem pusztít többé, addig a sertésvész még egyre terjed. — Ma is két községből jelentették az alispáni hivatalnak, hogy a sertések között fellépett a sertésvész. Ezek pedig *Dárda* és *Vörösmart*, a mely községek határa ennél fogva alispáni rendelettel kiviteli tilalom alá helyeztetett.

— **(Rablógyilkosság Szlavoniában.)** Mikics Marján sopjei jómódu földművest fuvarosa *Antalovic* Jócó az erdőben meggyilkolta s a brajevinai erdő sűrűjében elrejtette, 30 forintját pedig elrabolta. A bíróság tegnapelőtt a helyszínére ment, a hol meg is találták a szerencsétlen ember szétmarcangolt holttestét. A fél keze már egészen hiányzott, valószínűleg kóbor kutyák ették meg.

— **(Előmunkálati engedély.)** A kereskedelmi miniszter *Otocska* Gézának és *Horváth* István mérnöknek Pécsről—Bonyhádig, illetve Gyönkig és Mohácsig vezetendő helyi érdekű vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre meghosszabbította.

— **(Elveszett)** az Indóház-utcától a szigeti-országutig terjedő uton egy csomó Wertheim-kasszakulcs. A becsületes megtaláló adja át a rendőrségnél, mivelhogy a kulcsoknak —

kassza nélkül — úgy sem veheti semmi hasznukat.

— **(Felfordult kocsi.)** Ma reggel a felsőhavi Boldogasszony-utcán könnyen végzetessé válható baleset történt. *Csik* Mihály, katádfai illetőségű fuvaros, jött lefelé az utcán kocsijával; de — úgy látszik — nem vigyázott eléggé a lovaira, mert azok egyszerre csak valamitől megbokrosodtak és kezdték rohanva ragadni tova a kocsit. Egyet zökken az aztán és egy fordulónál nem meg, hanem felfordult. A gazda, szerencsére, csak csekély sérüléseket szenvedett s így a kocsi felfordulása a kerekében történt káron kívül más bajt nem okozott.

— **(Kardos menyecske.)** Tegnap este tíz óra tájban hangos kiabálás verte fel a Zsolnay-utca csendjét, melyen — hogy s hogy nem — két egymás iránt régen haragot tápláló ember találkozott. Az egyik fiatal asszony volt, a másik meglett férfi és mégis úgy esett a sora, hogy a férfi alig jutott szóhoz s csak a menyecske volt rajta, hogy minél jobban megháborítsa a csendes utca nyugalmát. Sőt, mikor a szavakkal betelt, a tettegességet is megpróbálta s egypárszor érintkezésbe hozta a kacsóit a férfi arcával. Ez erre kerekét oldott, állítólag azért, mert félt, hogy nagyon meg találja ütni az asszonyt, ha visszaüti. Az összesereglett kíváncsi nép most azt várja, mikor idézik meg őket tanukul a járásbíróshoz ebben a fura verekedési ügyben.

— **(Kizsebelt asszony.)** A már megszokott módon lopta meg valami enyveskező jómadár ma délelőtt *Fejes* Joachimné, németüröghi lakosnót. Az asszony bejött Pécsre, hogy bevásárlásokat tegyen s a zsebébe tett öt forintot. Járt a piacon is, boltokban is s a mikor végre egyik helyen fizetni akart, nem találta zsebében a pénztárcáját, melyben a pénze volt. El nem vesztette, a mint állítja, hanem valakinek ki kellett lopnia a zsebéből. Hogy ki volt az ismeretlen zsebtolvaj, most az iránt indul meg a nyomozás, a mely azonban, hogy eredményre vezet-e, az még nagyon kétséges.

— **(Betörés.)** Csütörtökről péntekre virradó éjjel betörték Babarcon *Klinger* Ignác kereskedő boltjába, a honnan néhány aranygyűrűt, egy zseborát láncsal s 30 frt készpénzt elloptak. Elvitték *Klinger*nek, úgynevezett „adósok könyvét“, hogy így az adósok megmenekülhessenek az adósság visszafizetésének kötelezettségétől. A lopást a helyszínnel ismerős egyének követhették el.

— **(Leégett gabona.)** Szajkon a napokban *Hergenroder* István szűrűjén elégett 2000 rakás gabona a cséplőszekrényegyütt, az alatt, míg ebédelni voltak a munkások.

— **(Autonomiai választás.)** A pécs-bányatelepi plébánia területén tegnap este fejezték be a kath. autonomiai képviselőre való szavazást. Szavazott összesen 540 választó és pedig 531 Erreth Jánosra és 9 Majláth László grófra. — Most már Pécs városának mind az öt plébániájában megtörtént a szavazás; szavazott ebben az öt plébániában összesen 3083 szavazó, még pedig 3064 Erreth Jánosra, 7 Kardos Kálmánra és 12 Majláth László grófra.

— **(Boldog álmom)** és még boldogabb való. Egy szép pécsi leányka véletlenül megálmodta, hogy az a csinos fiatal ember, akinek nemcsak deli testalkata, hanem elegáns viselkedése, sőt finom, udvarias magatartása is a tulajdonai, megkérte a kezét. Nem állhatta meg, hogy álmát ne közölje másokkal; de meg mások sem adták tovább az álmohirt a nélkül, hogy hozzá ne fűzték volna azt a csekélyke irigy megjegyzést: »mert bizony szerelmes belé.« És eljutott végül a boldog álmom hire egész a fiatal emberig, aki — a nemes vonzalmat, az igazi érdemet jutalmazandó — egy pillanatig sem habozott, hanem tüstént elfutott a szép leányka lakására és — mint illik — annak szüleitől megkérte a kezét. És most a két fiatal sziv boldog valóra ébredett, sőt a szülők is örvendtek neki, mert »egyszeri látás, rövid udvarlás« után édeni szerelem következik a házasesetben.

— **(Rövidülnek a napok.)** Az idén még nyár sem volt, csak esős napok voltak. — Fürdő idényről szó sem lehetett, egy-két napra terjedő kirándulást sem lehetett megtartani s már rövidülnek a napok. Harminchat perccel rövidebb ma a nap, mint volt június 21-ikén, a mikor tudvalegőleg legrövidebb volt az éj és leghosszabb volt a nap. E hó végén már csaknem egy órával, 54 perccel lesz rövidebb a nap, a nélkül, hogy a nyár örömeiben részünk lett volna. A naptár szerint a kánikula megkezdődik.

— **(A kataszter köréből.)** *Hangos* Dezső, siklói betétszerkesztő díjnok Nagy-Váradra betétszerkesztő szakdíjnokká kineveztetett.

— **(A gazdák figyelmébe.)** A mostani aratási, illetve cséplési idényben a rendőrkapitányság figyelmezteti mindazon gazdákat, kiknek birtokai a vasut mentén vannak, hogy se kalangyákat, se kazlakat ne rakassanak a vasut mentén földjeiken, mert azok gyakran ki vannak téve annak a veszedelemnek, hogy a vonatok mozdonyjaiból szikra pattan rajuk és a tűz martalékvá lesznek. Tanácsos hát minél távolabb rakatni a kazlakat a vasut mentétől, hogy ne legyen a föld termése ilyen veszedelemnek kitéve.

— **(A pomádé.)** Pisti ur, aki gavalér és jeles növendéke a kisdedovodának, a nagyok távollétében szeret körülnézegetni a házbán. Kihuzza az éjjeli szekrények fiókjait, beleszagol az üvegekbe, amelyeket a szekrény tetejéről szed le, némely tégelyekből zsirt ken az arcára, amelyet aztán gondosan behint rizssporral a mama skatulyájából, körmeit fogpasztával dörzsöli fényesre s ezenközben néha tájékozatlansága miatt olyan kalamitásokba keveredik, amikből kibontakozni bajos.

Ma reggel föltett kalappal ment be az anyjához. A mama rászólt:

— Pisti, vedd le a kalapodat.

— Nem lehet, mamám.

— Miért?

Pisti ur kissé eltért a tárgytól és egy üvegre mutatott az ablak párkányán.

— Mi van abban, pomádé?

— Nem, enyv.

— Ugy? . . .

— No most már vedd le a kalapodat.

— Nem lehet. Abból az üvegből vettem pomádét, hogy megkenjem a hajam s azóta nem akar lejönni a fejemről a kalap.

A Pisti ur fején, mikor e sorokat írjuk, már a második rud szappan dolgozik, de azért még mindig ragad rajta a pomádé.

— **(Dal a gyaloglásról.)** Egy honvédfőhadnagy olyan cipősarkot talált fel, ami lényegesen meg fogja változtatni a világ sorját. Ezután tudniillik a milliomosok törni fogják magukat azért a gyönyörűségért, hogy gyalog járassanak s olyan közönséggé válik az élvezetek sorában a koczikázás, hogy csak éppen a legszegényebb sorsu néposztály él majd vele. Az új cipősarok, amelyet föltalálója Löderer Béla honvédfőhadnagy tegnap mutatott be az érdeklődő gyalogoskatona pajtasoknak és néhány hirlapírónak, arra való, hogy aki jár rajta, ne fáradjon ki, mint eddig közönségesen... Lágyan ringatja a gyaloglót, szörnyen egyszerű a szerkezete, egyszerűbb még a Kolombus tojásánál is. Egy rugó az egész, amelyre az ember minden lépésnél ráta-
 pascos a sarkával s ami segítségére van a következő lépésben. A találmány, hogy ha a gyakorlatban praktikusnak bizonyul, nem romlik el gyorsan, nem kerül sokba, sok verejtéket takarékoskodik meg a levélhordóknak, hordároknak, de különösen a katonáknak, a kik ezután hat órai mars után nem vágják le magukat halálra fáradtan a földre, hanem cigány után néznek, hogy egy kis bált csináljanak. A találmány iránt máris érdeklődik a honvédelmi miniszterium s könnyen megsejtenek, hogy valami kis friss pénz után néznek és új sarkot szegeznek fel a — régi bakancsokra.

— **(Az új fészek.)** Számos hónapokig tartó kalandos vándorlás és romantikus szerelem után, úgy látszik, hogy végleg megtelepszik Chimay hercegnő. Tudja Isten, talán

családot akar alapítani. Mint Bozenből írják, Merán közelében villát vett s a telet ott fogja tölteni Rigó Jancsival, akit még mindig nem unt meg. De a publikum már kezdi unni őket.

— **(A pápa és az egyházi zene.)** XIII. Leó pápa az egyházi zene terén igen nagyszabású és rendkívüli reformok életbeléptetését tervezi. A vatikáni körökben elterjedt hírek szerint az új szabályzat igen szigorú lesz. A nők továbbra is kitiltatnak az énekarokból, kitiltják azonban a zenekarból a hegedűt is, a melyet a pápa érzéki és profán hangszernek mond.

— **(A boldog tibeti nők.)** Egy angol utazónő érdekes felolvasást tartott a napokban Londonban a tibeti nőkről, a kik koránt sincsenek abban az elnyomott helyzetben, mint a többi keleti országok asszonyai. Míg a szomszédos országokban a soknejjűség van napirenden, addig a tibeti nők a sokférjűség hívei. És a tibeti nők nagyon is élnek ezen szabadságukkal, egy-egy hölgy egész férfiháremet tart fenn. A jámbor tibeti férfiak nem alkalmatlankodnak életpárjuknak holmi féltékenységi jelenetekkel, hanem szépen megegyeznek. Rendesen csak egy férj tartózkodik a házi tüzhelynél, a többi kereskedve, házalva járja be a szomszéd országokat, — pontosan számot tartva arra az időpontra, a midőn térji kötelességei — haza szőlítják. Az angol utazónő nem győzi magasztalni a tibetiek nőtiszteletét, hol a nők bántalmazása vagy megsértése hallatlan dolog. Ez a körülmény bátorította őt, mint fiatal

nőt arra, hogy a tibeti sivatagokat egyedül beutazza. Az egész utazás simán folyt le, a legkisebb kaland nélkül.

— **(Kedélyes leszámolás.)** Heier Ignác Majsa községhez tartozó adorjánpusztai lakosnak Horváth Mihály éveken át kanásza volt. Nagy tisztesség mindenestre, de minthogy Horváth pusztán ebből megélni nem tudott, a bérét is követelte. Heier uram azonban — úgy gondolkodván bizonynyal, hogy kanásza tartsa szerencséjének, ha nála szolgálhat, — Horvátot — e szerinte vakmerő követelés miatt — arcul akarta ütni. — Azonban ez se volt rest, s a köztük támadt nézeteltérést úgy egyenlített ki, hogy a nála levő baltával — a pofont megelőzve — fején vágta Heiert, a kinek most sokáig lesz alkalma gondoskodni azon a valóban hallatlan vakmerőségen, hogy a cselédek ma már — régen kijáró — bérüket követelni is merik.

Ezüst és chinaezüst étszerek, gyűrűk, órák, monogrammok megvésését, mindennemű vésnői munkát, bélyegzők, pecsétnyomók és kautsuk-bélyegzők kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámítva végzi Schönwald Imre vésnök és ékszerész Pécssett, Király-utca Hattyu-épület.

Művészet, irodalom.

○ **Uj idők.** A hét aktuálisairól számos képet látunk az Uj Idők legutóbbi számában. Az obstrukció és Andrée északsarki útja egész sor illusztrációval van ebben a számban bemutatva. Több egyéb jól sikerült kép tar-

Vagy nem élesebb-e az ifju kardja, ha azt kedvese köti oldalára; nem buzditóbb-e a lobogó, ha azt egy kedves hölgy nyújtja a harcolónak; nem jutalmazóbb-e a borostyán, ha nő keze fűzi azt a győző homlokára? Élesebb a kard, buzditóbb a zászló, jutalmazóbb a borostyán, ha gyengéd kezek nyújtják azt, — csak azok tudnak buzditani, csak azok jutalmazni, kikért még a halál is édes; és e hatalom: a női szív, a varázserő: a szerelem.

Kérdezzék meg a dermesztő észak zord lakóját, avagy a legtorróbb égélj napbarnította fiát — ismerik e hatalmat, tudják mi a nő, és mire képes a szerelem.

Ezért sorolják a nőket az égi lények közé. Boccacio angyalnak nevezi kedvesét, Petrarca, mint az angyalok angyalát éneklie meg Lauráját, azért mondja Petőfi is:

•Mikor Isten a hölgyet megteremté,
Örömeben sirva fakadott.»

A közvélemény, mégis, — mintha Toldynak adna igazat!

Boldognak tartja az apát, kinek csak fia van, sajnálja az anyát, ki leánynak adott életet, — sőt mi több, a lányra nem is akarja alkalmazni a gyermek nevet. — Akárhányszor kérdezhetjük az apát, kinek bizony nem is egy lánya van, hogy mily nagy gyermekeinek száma, a válasz: »Uram nincsenek gyermekeim, csak leányaim vannak.»

A fiut jobban szeretjük, pedig a leány sokkal kedvesebb, vidámabb, szófogadóbb, engedelmesebb. — A fiu betyár, akaratos, dacos, folyton bajt csinál; az ember örökké csak reszket miatta, hogy egyszer lezuhan a

kérdemelni és szabadulni kíván a haladó kor ama sötét hatalma alól, mely megfosztja lassanként szírmaitól a rózsát, a melyet szívünkben hordunk. Önmaga által iparkodik érvényesülni, hogy állandó valamit nyújtson a helyett a mi, sajnos, oly felette mulékony. Meg akarja mutatni, hogy ő nemcsak kapcskötésre, főzésre, mosásra és fehérnemű rendbeszedésre jó és alkalmas, — a férj mellett az emberi munka bizonyos osztályát kívánja képviselni. Szóval annyi akar lenni, a mennyit ér, és e törekvésben haladó korunk lehetőleg pártfogolja, támogatja is.

kitja a szöveget, a mely Várady Antal, Gárdonyi Géza, Vértessy Arnold, Bródy Sándor, Lyka Károly tollából került ki. Művészeti, irodalmi, társadalmi apróságokat irtak bele a lap belső munkatársai. Ajánljuk olvasóink figyelmébe ezt a kitűnő hetilapot. Előfizetési ára félévre 4 forint, negyedévre 2 forint. Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal (Andrássy-ut 10.)

Törvényszék.

§ **Segített magán.** *Török Lajos*, matyi lakosnak volt egy 50 frtos váltóadóssága, melyért a kezességet a vején, meg a lányán kívül, *Bene László* matyi lakos vállalta el. Mikor a váltó lejárt, épen nem volt pénze a kifizetésére, hát meg akarta hosszabbítani. Tudván azonban, hogy *Bene László* nem írja alá az új váltót, ő maga pingálta oda a nevét Szükséges levén azonban községi bizonyítvány is, hogy az aláírások a váltón valódiak, fogalmazott otthon egy bizonyítványt és azt elvitte a már meghamisított váltóval együtt a község házára. Oda azonban a legrosszabbkor ment, mert épen tanácskoztak az előjárók és köztük *Bene László* is. Most tehát nem kérhette a váltó valódiságának bizonyítását; de mert sürgős volt a dolog, az előszobában ráütötte a bizonyítványra a község pecsétjét, a melyet épen ott talált s aláírva *Varga György* bíró és *Balogh István* esküdt nevét, a váltót meg is hosszabbította. De turpissága még is kiderült később s ekkor köz- és magánokirat hamisítás miatt feljelentették s ügyében tegnap tartotta meg a pécsi kir. törvényszék a végtárgyalást. Vád-

lott beismerte a kétféle hamisítást; de azzal védekezett, hogy ő senkit megkárosítani nem akart, csak az óvási költségeket akarta kikerülni s a váltó összegét később ki is fizette. Mindezek alapján a bíróság a kétféle hamisításért csak hathavi börtönre ítélte. Ez ítéletet is megfélebbzte azonban az elítélt, de felebbezett terhére a királyi ügyész is.

§ **Tűz és vér.** Kátoly községben tavaly augusztus 15-én este nagy tűz volt. Az eloltása után *Blaskovits Antal*, *Diviák György* és *Zsifkó Péter* bementek a korcsmába egy kis hűsítőre. Ott volt a korcsmában *Hazudiác János* is, akire *Blaskovits* már régen haragudott. Most is szóváltás támadt köztük s ekkor *Zsifkó* azzal kezdte, hogy kését *Blaskovits* hasába szurta. Az erre támadt zürzavarban *Blaskovits*ot kivonszolta az udvarra, ott földrepeterte és rugdosta. *Diviák György* *Blaskovits* pártjára állván, *Zsifkó*t háromszor hátba szurta, úgy, hogy az eszméletét veszítette. A véres verekedésnek még akkor sem akart vége szakadni, mert *Blaskovits* taposni kezdte *Zsifkó*t, kibálva:

— Addig tiporlak, míg kijön a béled!

Végre is a csendőrök vetettek véget a tűz után következő vérengzésnek s a három hős tegnap vádlottként állt a pécsi kir. törvényszék előtt. Konstatáltatván, hogy *Blaskovits* sérülése 8 napon belül gyógyult, de *Zsifkó*nak még a koponyacsontja is megsérült és balkarja ma is akadályozza a munkában — *Diviák György*ot hathavi börtönre, *Blaskovits* Antalt három havi fogházra és 10 frt pénzbüntetésre, végül *Zsifkó Péter*t háromheti

fogházra és 5 frt pénzbüntetésre ítélte a bíróság. Az elítéltek enyhítésért, a közvádoló súlyosbításért felebbeztek az ítélet ellen.

Közigazdaság.

□ **Az ideai termés.** *Göröcsönyi* levelezőnk írja, hogy *Göröcsönyben* és vidékén a buza, rozs és árpa aratása befejeztetett; a terméseredmények igen változók. A cséplési munkálatok most vannak folyamatban, az eddigi cséplések eredménye szerint a buza átlagos termése kat. holdankint 5—7 mmázsa; a rozs 4—6 mmázsa és az árpa 4—5 mmázsa. A zab aratása most van folyamatban, az alantabb fekvő részen levő zabok nem jó termést adnak, ellenben a magasabban fekvő részek az eredmény elég jó. Az összehalmozódott munka miatt a munkáviszonyok nem a legkedvezőbbek; a férfinapszám — 90—110 kr; női 60—70 kr és gyermeknapszám 30—40 kr. *Kövágószőlősi* tevelézőnk értesítése szerint a gabona összehordása most van folyamatban s kezdődik a cséplés. A szőlők kétszer permetezve vannak és szépen fejlődnek. A kukorica is reményre jogosít a mostani kedvező időjárás folytán. Takarmányféle, széna és búkköny igen bőven termelt és nagyon jóminőségű. A zab aratása most van folyamatban s a terméshozam kielégítő.

□ **Állatjárványok.** A legújabb statisztikai kimutatások szerint *megyénkben* az állatjárványok állása a következő: veszettség 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 11

II. FEJEZET.

A leányokról.*)

Ádám apánk a szép paradicsomban — rövid idő alatt — nagyon megunta életét, nem volt étvágya, digestiókban szenvedett, blazirtta lett s már arról kezdett gondolkodni, hogy föbelője magát. Ekkor Isten megszánván őt, oldala mellé adta Évát, mint életének sótartóját s univerzális fűszerezőjét. Ádám apánk pedig fel tudta használni a jótéteményt — uti omnes docemus!

Azóta nők fűszerezik életünket, orrunk alá borsot törnek és az örökségképpen reájok szállt szellemi szakácmesterséget tovább folytatják; az élet levesét annyira megpaprikázzák, hogy a szegény férfi megégeti vele a torkát. De még ez sem elég, mindenképp a férfi megrontójaként szerepelnek: az első bűnre már nő csábítja a férfit, nő szülte *Kaint*, az első embergyilkost, nő ad életet egy *Neronak*, *Diokletiánnak*, ők papnői *Venusnak*, — a szerelem istennőjének — kinek oltárára férfiakat áldoznak.

*) Forrásművek: *Adorján Sándor*: »A leányokról.« *Thewrek István*: »Nincsenek többé leányok.« *Toldy István*: »Nőkről a nőknek.« *Vajdits Alajos*: »Hölgykoszoru.« *Roboz*: »Milói Venus.« *Barriss Sándor*: »Vén leányok.«

Igy szól a nők nagy barátja *Toldy István*.

És mégis, ha körülnézünk az életben, ebben a zugó tengerben, melyben a háborgó hullámok miatt nehéz révpartra jutni, ebben a viharos időszakban, melyben sok a küzdés, sok a szenvedés, de kevés az öröm, kevés a boldogság, nézzük azt a kevés örömet, azt a kis boldogságot, kik képesek nyujtani, ha van földi üdv, ha van földi mennyország, kik képesek azt elővarázsolni? — egyedül csak a nők!

Hol talál a fáradalmak közt őszülő családapa pihe- nést — ha nem nejének karjai között? Ki képes arcán a gondtelt redőket elsimitani, ha nem szerető neje az ő csókjaival?

Kérdezzék csak meg az ifjút, miért küzd vészszel, miért száll szembe a viharral, miért kockáztatja életét is — azt fogja mondani — csak azért, hogy kedvesének egy mosolyát megérdemelhesse.

Nézzék csak a katonát, ki ismeri a golyók süvöltését, ki rendületlen kebelrel áll a csaták zajában, kit a halál, melylyel oly sokszor állt már szembe, megindítani nem volt képes: egy hölgy gyengéd mosolya előtt meghajol a szilárd férfi, eltörpül a zord hadvezér — *Antonius Kleopatra* lábához dobja a félvilágot; — *Julius Caesar* dicsőségét és diadalait elfeledte e nő előtt; — *IV. Henrik* francia király parasztnak öltözködik, csak hogy a szép *Gabriellához* juthasson, mert

»Ki tudna ellentállni,
Ha szivből esd a hölgy:
Legyen bár keble, mint a jég,
Vagy mint a bérci tölgy.«

községben 84 udvarban, sertésvész pedig 25 községben uralkodik. Somogyvármegyében lépene 2 községben 2 udvarban, veszettség 5 községben 5 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 1 udvarban, sertésvész pedig 73 községben lépett fel. Tolnavármegyében lépene 1 községben 1 udvarban, veszettség 1 községben 2 udvarban, bőrféreg 3 községben 3 udvarban, sertésorbánc 5 községben 5 udvarban, végül sertésvész 25 községben uralkodik.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése július 27-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Napirenden volt a miniszterelnök javaslata az ülések meghosszabbítása iránt, a mely ellen — éppen hatan szólaltak föl az ellenzék részéről.

Major Ferenc bármikor kész az ország üdvéért még a permanens ülésekre is. De most a közszabadság megrontása a cél, a miértis nem fogadja el a javaslatot.

Rátkay László nagybbszabású beszédében reámutat, hogy Tisza Kálmán nemrégiben támadta a pártkörben az obstrukciót, ugyanaz a Tisza Kálmán, akinek aranykorához az obstrukció megteremtése fűződik. Tisza István gróf is, a jeles apának még jelesebb fia erősen támadta a sajtószabadságot. Hja, más idők járnak most, nem azok, mikor az a nóta járta: »Tisza Kálmán, Bösörményi, tudják a hazát, a sajtót védeni.« Ugy látszik, Bánffy b. Tiszáékkal triumvirátusra lépett, mint Antonius Oktáviussal és Lepidussal, csak hogy Bánffy b. a parlamentarizmus védőjeként hirdeti magát, aki ugyanakkor az ellenzék teljes kiküszöbölését hirdeti. Bajaink alapokai: Kétségbeesés közviszonyaink, ennek során a mult-kori választások pénzzel, szuronnyal. — A Bécestől függő kormány a statisztikai törvényjavaslatot a pénzvillág egy szemhunyorítására módosította, de a sajtószabadságot megtámadó szakaszért szembeszállanak a nemzet akarataival s föllorgatják az országot. Klotürrel akarják a bajokat gyógyítani, amiből különben semmi sem lesz, amiért a mostani javaslatot sem szavazza meg.

Buzáth Ferenc a néppárt könyörtelen harcát hirdeti a mostani rendszer ellen, a melynek igen természetesen nem hajlandó megtenni azt a szívességet, hogy elfogadja a javaslatot.

Szentiványi Árpád kimutatja, hogy a kormány kétszínű békítési komédiájával csak a klotür ódiáját akarta az ellenzékre háritani.

Szalay Károly figyelmeztetést intéz a kormányhoz, s mivel az ellenzék komolyan kereste a békét, tehát óvakodjanak az erőszakoskodásoktól. Sok leszámolni valója van az ellenzéknek a kormányval, amely vigyázzon, mert a leszámolás napja nagyon hamar elérkezik.

Papp Elek szinten elveti a kormányelnök javaslatát dörgedelmes beszédében.

TÁVIRATOK.

— Fölhívás — obstrukcióra.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hír szerint Bánffy báró fölhatalmazást kért és kapott a királytól a legridegebb klotür alkalmazására, melyet egyetlen szakaszról álló törvény alakjában szándékozik betervezni. Külön törvényjavaslatot azért akar benyújtani a klotürrel, mert ezt nagyon nehéz hosszasan obstrukálni, míg a házszabályok módosításának indítványa egy évig is elhuzható. Bánffy b. állítólag azt várja, hogy az ellenzék berekeszti a most folyó vitát, amidőn fölveti a kompromisszum kérdését; de ha indítványának vitája még három napig tart, betervezti a klotür-javaslatot.

— **A szerb egyházi kongresszus.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nikolics Fedor b., királyi biztos, a király nevében semmiseknek jelentette ki a szinódus eddigi határozatait; mert a király és a törvény rendelete ellenére nem az egyházkormányzati szervezetet tárgyalják. Zsifkovits báró határozati javaslatot nyújtott be, a melyet a kongresszus el is fogadott, mely szerint a kongresszus tagjai ragaszkodnak a napirendhez és nem tehetnek eleget a királyi biztos követelésének. (Dörgő zsvió.) A királyi biztos mára ígerte választát, és ha nem is éppen fölolvastja, de legalább is elnapolja a kongresszust. A hangulat komor.

— **Cukorgyárosok kartellje.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A monarchia cukorgyárosainak kartelljét ma Magyarország és Ausztria összes cukorgyárosai aláírták. A kartell 1902-ig tart.

— **Vasuti karambol.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Prága mellett két vasuti vonat összeütközött s tizenhárman megsebesültek.

— **Sikkasztás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A postatakarékpénztárnál nagyobb sikkasztást fűdöztek föl. Egyik pénztárnokot elfogták.

— **A török hajóraj.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap a török hajóraj a Dardanellákból elvezényeltetett s a tengernagyok demisszionáltak.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

9842. sz.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Pécsi takarékpénztár felperes végrehajthatónak, Csonka György, Csonka András öreg és ifj. Csonka András alperesek végrehajtást szenvedők ellen 300 frt tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a Pécs város területén lévő, Pécs város határában fekvő és ugyan a pécsi 1896. sz. betétben felvett 1432. hrsz. 20. sz. két háznak, Csonka Györgyöt illetett felére 750 frt, a pécsi 1891. sz. betétben felvett I. 5341. hrsz. borháznak 5342 hrsz. szőlőnek, Csonka Andrást illetett felére 241 frt 50 kr., — a II. 6050/3. hrsz. szőlőnek pincével, Csonka Andrást illetett felére 155 frt, — a 1664. hrsz. fekvőségnek 29. sz. két háznak alperes Csonka Andrást illetett felére 417 frt 50 kr., végül a pécsi 1897. sz. betétben felvett 1478. hrsz. 20. sz. háznak alperes Csonka Andrást illetett felére 225 frt és 8397. hrsz. szőlőnek alperest illetett felére 45 frt 55 kr. becsár mint kikiáltási ár mellett az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi augusztus hó 13. napján d. e. 10 órakor ezen trvszék hivatalos helyiségében az árverési szobában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 75 frt 24 frt 10 krt, 15 frt 50 kr., 41 frt 75 kr., 22 frt 50 kr., 4 frt 55 kr. készpénzben, vagy az 1881: 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881: november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett 1897. évi május hó 4. napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Lukrits István kir. táblai bíró helyett

Bogyay Pongrác.

kir. trvszéki bíró.

A M. KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK

Vezérügynöksége

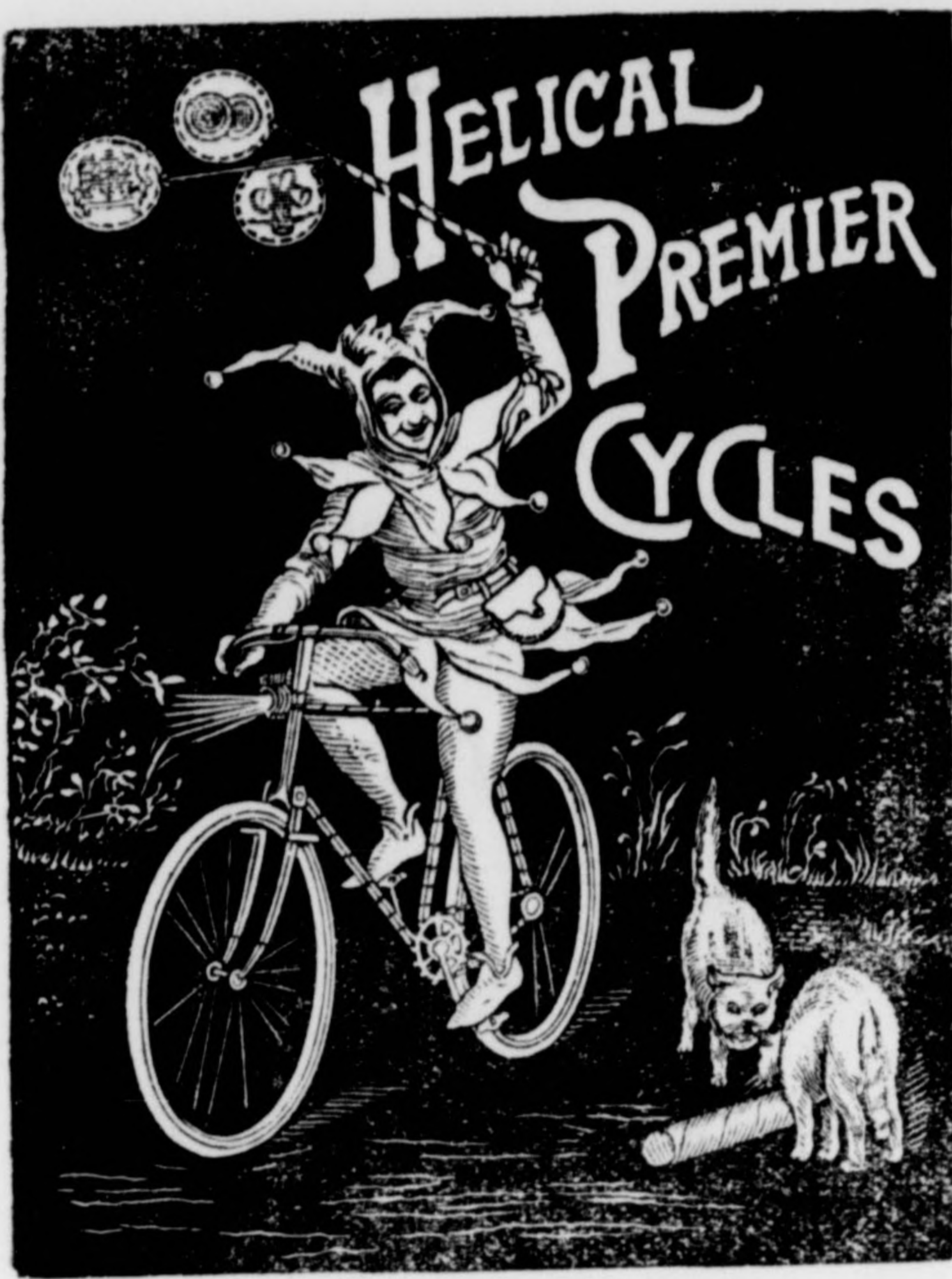
Budapest, Váci-körút 32. szám alatt.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőcséplő-garnitúráit, ipari célokra alkalmas „Compound“ lokomobiljait, teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit, gőz-kukoriczamorzsolót, Stibor-féle körfűrészait, kaszáló- és aratógépeit.

továbbá **SACK-féle** ekéit, vetőgépeit, boronait és egyéb gazdasági gépeit.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

A Fairbanks-féle téglagyár kizárólagos képviselője.



Pécssetti egyedüli raktár:
Fürst Lipótnál.
Séchenyi-tér 16. sz.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

FEHÉR MIKLÓS

gépgyáros

ajánlja a m. kir. államvasutak gőzeséplőkészleteit,
továbbá a legújabb szerkezetű magánjárókat, és mindennemű egyéb gazdaság
gépeket u. m.: ekéket, boronákat, hengereket, vetőgépeket, (cirkulár)-kör-füré-
szeket, malomberendezéseket, trieurókat, darálókat, a legjobb perenospora-
fecskendőket, szecsavágókat, bakkerrostákat stb. stb. kedvező fizetési feltételek
mellett legjutányosabb árakon, hitelképes vevőknek több évre terjedő részletfizetésre.

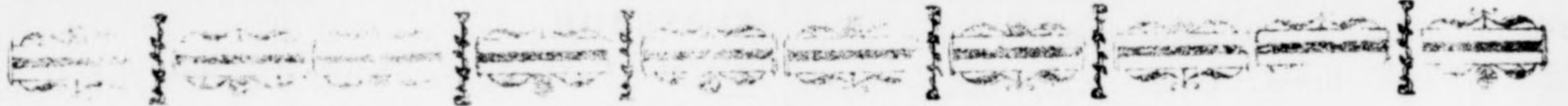


Leégett m. kir. államvasuti cséplők keretei készpénzért beváltatnak, valamint
régie gépek ujjakkal becsereítetnek.

Cséplési idényre vevőimnek megbízható gépészekről szívesen gondoskodom,
Képes árjegyzék kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve.

FEHÉR MIKLÓS gépgyáros

Budapest, IX. Üllői ut 23. szám., (a „Köztelek“ mellett.)



Ékszerész, órás és látszerész

Schönwald R.

Fenáll 1852. óta.

PÉCSETT.

Fenáll 1852. óta.

Legszébb brilláns és gyémánt ékszerek,
uri és női arany láncok,
legszébb és legfinomabb arany- és ezüst-órák,
ezüst evőkészletek és disztárgyak,
finom arany karláncok és jeggyűrűk,
uri és női gyűrűk.

Brilláns, opál, corall és granát nyakfüzérék,
francia salon, iroda és ébresztő órák,
párisi látszővek, hő- és légsulymérők,
legjobb arany, ezüst, állany és teknősbékacsont
szemüvegek és orrcsüptetők, legfinomabb kristályüvegek és hegyjogecekkel,
egyéb optikai cikkek főraktára.

Minden e szakba vágó javítások a legjobban készítettnek.

A tisztelt közönség különös figyelmét felhívom a következő valódi és legjobb francia és angol china-ezüstből készült
alkalmi ajándék-tárgyakra,

melyek meglepő csinos, tartós készítésök és jutányosan számított árak által kitűnnek:

Valódi és china-ezüsttel díszített Fayence virág- és gyümölcs-tartókat, asztali állványok, gyertyatartók, gyümölcs és
kenyér-kosarak, kávé-, thea és mocca-servicek, legújabb angol cognac-servicek rendkívül elegáns és tartós kivitelben, cukor-sze-
lencék, dohány-dobozok, irókészletek, Sandwich-tálcák, evőkészletek, cukortartók, vajkészletek, serlegek, sörös poharak, sétabotok stb.

Vésnöki munkák praecisen készítettnek.

Egy tetszés szerinti monogramm étszerekben drbja . . . 20 kr.
Egy betű vésés 2 kr.
Cimeres pecsétnyomó 2 frt 50 kr.

Üzleti vagy egyéb pecsétnyomok tetszés szerinti
szöveggel és nagyságban 1 frt 50 kr.

A nálam vett tárgyknál bármily monogramm vagy egyéb vésés nem számítatik fel.